

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1690

§. II. An, & quibus casibus sit lecita sequestratio, & quibus casibus sit prohibita?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61641)

lius, quod scilicet possessio in sequestrum non transeat, quamvis communi partium consensu res sequestratur, si non de ipsa possessione, sed de proprietate tantum moveatur, & expressè hoc actum non sit, ut possessio sit penes sequestrum, cum præsumi non debeat, possessionis commodis privare se velle aliquem, nisi specialis causa cogat. Duplex autem est sequestrum, voluntarium aliud, seu conventionale, quod fit communi utriusque partis litigantis consensu, & necessarium alterum, sive iudiciale, quod fit auctoritate sive mandato Iudicis, & quidem vel motu proprio, & ex officio, vel ad instantiam unius partis litigantis, alterâ contradicente. Possunt autem sequestrari res corporales, & incorporales, sive jura, res mobiles, & immobiles, res profane, & spirituales. Et fieri potest sequestratio talis tam in iudicio, quam extra iudicium, &c.

§. II.

An, & quibus casibus sit licit a sequestratio, & quibus casibus sit prohibita?

Sequestratio voluntaria, quæ fit ex consensu partium, regulariter non est prohibita, sed permissa, & approbata à jure, quia est species quædam depositi, & consequenter legitimus contractus. Necessaria tamen sequestratio, quæ fit auctoritate, iudicis, & parte invitâ, regulariter utroque jure tam Civili, quam Canonico prohibita est, quia non oportet iudicium ab executione inchoare, & possessor pendente iudicio possessionis suæ commodis privandus non est. Sunt tamen plures casus, in quibus sequestra-

Pirhing. Compend.

tio necessaria locum habet, & primò quidem, si actor fructus rei, in cuius possessionem custodia causâ ex primo decreto missus est, pro arbitrio suo distrahat, & dissipet, sequestrari hi possunt, *c. Diligentius 2. h. t.* ne scilicet horum fructuum, quorum ipsis custodia tantum concessa est, restitutio, si faciendâ sit, reddatur impossibilis. Secundò, quando periculum aut timor subest, ne res, de qua controversia est, pendente lite ablumatur, aut pereat, sequestrari ea potest (ne iudicium reddatur illusorium) nisi per sufficientem cautionem, præsertim circa res mobiles satis caveri possit. Tertio si appellet reus à sententia possessionem illi abjudicante, fructus tamen interea, dum pendet appellatio, dissipet, possunt in tali casu fructus illi sequestrari, *c. Ab eo. 3. h. t.* (ad restitutionem scilicet victori faciendam facilitandam) vel si contra executorem late sententiæ, quæ etiam in rem iudicatam jam transit, appellet, quo in casu statim sequestratio fieri potest, si res mobilis sit, vel fructuum saltem, si res sit immobilis, etiam si fructus non dissipentur, quia præsumptio in tali casu est malitiöse appellationis, ad impediendam præcisè executionem interpositæ. Quarto, sequestratio fieri potest, si periculum sit, ne litigantes ad arma deveniant, & vi possessionem occupare velint, neque enim permittere Iudex debet, ut quæ iudicio componenda sunt, armis decidantur. Quintò, sequestrari fructus possunt, si quis officio suo, propter quod fructus percipit, non satisfaciatur, & de hoc monitus fuit. Sextò, sequestrari dos potest, si maritus vergat ad inopiam, & periculum sit, ne dotem dilapidet

Pp lapidet

lapidet, vel si scivitia viri non patiatur restitutionem conjugis, aut periculum corruptionis timendum ex restitutione sponsæ &c. Illud tamen adhuc circa sequestrationem necessariam advertendū, Primò si facta ea sit locò missionis in bona ex primo decreto, eodem modo loquendum esse de tali sequestro tollendo, vel continuando, quo locuti fuimus de missione in bona per primum decretum, cum subrogatum in tali casu juxta naturam illius, cui subrogatur, explicandum sit, uti etiam habetur in *c. 1. b. 2.* Advertendum secundò quòd quatuor concurrere debeant, ut licet fiat à Iudice sequestratio. Primò ut Iudici constet saltem summarie de jure illius, qui sequestrationem fieri postulat. Secundò ut is, in cujus præjudicium petitur sequestratio, citetur, & videat eam fieri. Tertio ut postulans sequestrationem juramento affirmet, quòd non postulet eam calumnie seu æmulationis causa, sed ad juris defensionem. Quarto ut appareat aliqua suspicio contra eum, contra quem petitur sequestratio.

§. III.

De sequestratione Beneficii litigiosi, nondum à proviso per triennium possessi.

DE hoc statuit *Clement. unica* in cavendas, & refrenandas malitias litigantium, malitiosis cavillationibus lites beneficiales prolongantium &c. sequestratio beneficii, de quo lis movetur per Ordinarium Loci fieri possit contra possessorem non triennale in talibus beneficii, posito quòd in curia Romana una sententia definitiva lata, & promulgata contra possessorem talem fuerit, quæ sit prima respectu loci, non tamen censetur per quam principalis questio, & non interlocutoria tantum decisa fuerat. Plura de hac sequestratione à Curia Romana multum pendente, & vix alicujus in partibus nostris praxis, vide apud *Auctoritatem Methodi.*

TITVLVS XVIII.

DE CONFESSIS.

Confessio, de qua in hoc Titulo agitur, aliud non est, quàm illius quod ab Adversario intenditur, in Iudicio, vel extra Iudicium facta asseveratio: & hinc duplex est confessio, judicialis alia, quæ fit in Iudicio; & alia extrajudicialis quæ fit extra Iudicium. De utraque dicendum aliquid, prius tamen aliquid de judiciali confessione.

§. I.

De Requisitis ad Confessionem judicialem, & quibus modis ea fiat?

Requiritur, ut ea fiat in Iudicio coram Iudice competente, sedente per tribunali, in causis requirentibus plenam causæ cognitionem. Et hinc si tantum